

deleshed anse for det vigtigste og nødvendigste, det angaar en Omordning af Skoleforholdene derovre. Det fremgaar af Kommissionsbetænkningen, at Skolevæsenet befinder sig paa et mildest talt kummerligt Standpunkt der, det er Kommissionens egne Ord. Skolevæsenet hviler paa to Anordninger af 11. November 1876 og 7. Maj 1884. Her er altsaa et Omraade, hvor Lovgivningen derovre har fundet Sted ved Hjælp af de Anordninger, vi talte om i Formiddags, men disse Anordninger synes ikke at være af den Beskaffenhed, at vi kunne føle os tilfredse dermed, idet der er Trang til, at der herfra gives Love, som virkelig kunne hjælpe paa Forholdene derovre. Lige saa vel som man har Mynighed her i Danmark til at give Skolelove for hele Landet, uanset hvad en Kommune maatte mene derom, lige saa vel antager jeg, at man ikke gør det mindste Indgreb i den kommunale Selvstændighed derovre ved her at give en Skolelov, som giver Regler for Skolevæsenet derovre. Udgifterne til Skolevæsenet i Vestindien ere ikke saa ringe, efter hvad Kommissionen oplyser. Det skal koste ca. 23,000 Dollars om Aaret, men det Udbytte, som Befolkningen faar for disse Penge, er yderst ringe.

Skolevæsenet staaer efter de Oplysninger, som foreligge, dels i Kommissionsbetænkningen, dels i en Afhandling af Dr. phil. Rothe, som ogsaa findes i Betænkningen, paa et meget trist Standpunkt. Der udtales, at den Maade, hvorpaa Undervisningen finder Sted, er efter et Plapresystem, som gaar ud paa, at Skoleeleverne skulle kunne give Svar efter visse bestemte Formler paa visse bestemte Spørgsmaal. Man kan sige sig selv, at et saadant Plapresystem, en saadan Undervisningsmaade, er af den Beskaffenhed, at Kundskabsmængden, som vedkommende faar, naturligvis ikke strækker sig ud over de Svar, som de have lært ganske maskinmæssigt, ganske mekanisk at give paa de bestemte Spørgsmaal. Saa er der en Ting til, som gør, at Skolevæsenet er saa slet — hvilket ogsaa er fremhævet i Kommissionens Betænkning —, og det er, at naar Eleverne kunne denne Remse rigtig godt, det vil sige kunne svare paa det bestemte Spørgsmaal, de have faaet, udenad paa Remse, faa de gode Karakterer, og naar Eleverne faa gode Karakterer, faa Lærerne Præmie for, at de have undervist Eleverne saa udmærket. Dette er udførligt skildret i Kommissionens Betænkning. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa. De, som ville

sætte sig ind i det, ville med Lethed kunne læse det der. Dette Præmiesystem er en af de Grunde, maaske den væsentligste Grund til, at Skolevæsenet befinder sig paa et saa yderlig slet Standpunkt. Skolebøgerne, man benytter derovre, ere ganske umulige, som Dr. phil. Rothe siger. Naar man nu samler alt dette: de ganske umulige Lærebøger og det Plapresystem, hvorigennem de lære ganske ligesom en Papegøje at give visse bestemte Svar paa visse bestemte Spørgsmaal, og det saa skal kaldes Skoleundervisning, ville ærede Medlemmer kunne indse, at er der noget Omraade, hvor der trænges til Forandring og Forbedring, er det her. Og er der noget Sted, hvor man kan se, hvilken Misregering Øerne have været underkastede, er det paa Skolevæsenets Omraade. Efter Kommissionens Skildring er det rent og skært Humbug alt, hvad der har været gjort for Skolevæsenet, og jeg mener ikke, at man kan lægge den Sag i Kolonialraadenedes Haand.

Efter det Forslag, vi have her under Nr. 49 om Forandring i Kolonialloven, foreslaar den ærede Minister, som det allerede er blevet omtalt under Debatten i Formiddagsmødet, at Skolevæsenet skal lægges over til Kolonialraadene. Hvis det havde været det eneste, der havde staaet der, og der ikke var kommet Forandringer deri ved Forhandlingerne i Udvalget, vilde jeg have været imod det. Thi jeg kan ikke indse, at der kan komme en Forandring til det bedre, al den Stund man har Eksempel paa, hvorledes Kolonialraadene tage paa den Sag. Men saa var det saa heldigt, at man fik Ministeren med til at ansætte en dansk Skoledirektør derovre, en Mand, der skal lønnes herfra, og en Mand, som faar en selvstændig Stilling. Det kan maaske gøre noget til at bedre Forholdene, men det er ikke tilstrækkeligt. Det, der skal til, er naturligvis en Skolelov som den, vi have for Danmark. En saadan Lov skal til, naar Skolevæsenet skal forbedres, og Kommissionens Betænkning antyder da ogsaa, hvorledes en saadan Lov skal være. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg synes, at denne Sag er meget godt oplyst i Kommissionens Betænkning, og at man meget godt paa Basis af de Udtalelser var i Stand til at indføre en anden og bedre Skolelov derovre. Men det er ikke alene Oplærelse af Børnene i almindelige Skolekultskaber, der trænges til; der trænges ogsaa til Realskoler, mindst to, og man bør ogsaa indføre teknisk Undervisning.